

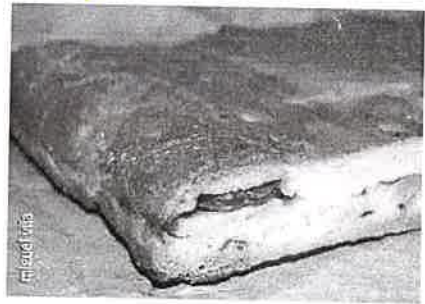
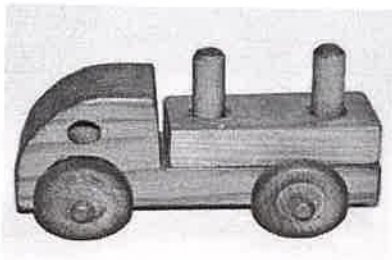
CONTOS DE NADAL RELATADOS POR PERSOAS MAIORES

O Natal do meu avó

Meu avó Sinesio contou-me hoje como recordava o Natal. A véspera de Noiteboa súa nai sempre coía unha gornada de pan e gacía empanadas de listos. Cando mo está a contar plórselle a cara leda e dime que recorda aquel cheiro tan rico. Entón non había regalos en Papa Noel pero o día de Reis sempre nos deixaban un bolinho de chourizo e algún xogueti de madeira. El ten moi bos recordos deses días!

MAIKEL-3^oB

O apalpador do Carel, a historia

O apalpador é un xigante carboeiro que descendía das deuses na noite do 24 ou 31 de decembro, segundo a zona, para visitar os nenos, tocándolles no ventre para ver se comeron abondo durante o ano, deixándolles unha presada de castañas, eventualmente algún regalo e desexándolles que teñan un ano novo cheo de felicidade e fartura, "murmurándolles" "así esteñas todo o ano.

A súa figura comezou a popularizarse como símbolo do anticonsumismo no

Nadal e para recuperar os valores de tradición natalicia galega e confrontalos co importado Papa Noël ou mesmo, coa figura dos Reis Magos.

Claudia 3^ºB

O primeiro día de Papá Noel

Érase unha vez un día no que unha estrela máxica caeu do ceo. Un pobre anciano colleuna e coidouna. Pasaron tres meses e a estrela viu bondade nel e entón converteuno nun señor máxico chamado Papá

Noel. Vixiaba aos nenos e si se portan ben traíalles xoguetes. Pero só tiña tres rivais: os Reis Magos. Entón ocorreu-lle unha idea: Viaxaría polos pobos, aldeas e cidades visitando aos nenos e pedindo oito renos e un trineo.

A un reno, Rodolfo, brilláballe o nariz. O vinte e catro de decembro visita aos nenos e traíalles agasallos. Pero se que os nenos non o poden ver en Noiteboa, porque se non desaparece.

L LÍA - 3° B

NOITE DE REIS

Amanda estaba escribindo a súa carta para os Reis Magos, só pedía unha guitarra e tamén que os Reis Magos lle buscaran o seu irmán Braulio.

Amanda tiña sete anos e o seu irmán Braulio tiña un ano, xa estaba farta de todos los mimos e beicos que lle daban seus pais a meu irmán.

Por fin, chegou a noite de Reis e Amanda agardaba que esa noite se cumpriran os seus desexos.

Despois de deixarles os Reis unhas galletas e unhas laranxas debaixo da árbore, Amanda foi a dormir. Esa noite soñou que o seu irmán se convertía en un osiño de peluche e ela, nun bebé de un ano.

De súpeto deuse conta do que os seus pais a querían e a botaban de menos, ela como era un bebé non lles podía dicir que estaba alí, empezouse a sentir moi mal, xa non quería ser un bebé.

Escítouse... Os Reis!, Os Reis! Chegaron os Reis. Eran seus pais. Amanda espertou. Todo fora un soño, e respirou tranquila.

Debaixo do árbore, atopou agasallos. Abriunos. Eran unha guitarra e tamén un libro moi fermoso con as fotografías das aventuras da verán co seu pai e a súa nai.

UN ACORDO CON PAPÁ NOEL

Anxo, era un neno, ao que Papá Noel decepcionara moito o último Nadal, porque non lle trouxo todo o que pediu.

Dispónto a poñerlle remedio, mandoulle unha carta, pedíndolle explicacións pola falta de agardar.

O seu disgusto era tan grande, que Papá Noel decidía visitalo.

Despois de moito falar, decidiron chegar a un acordo, el traeralle todo o que quera a cambio dos seus omíxer.

Anxo estivo de acordo.

O Nadal chegou e Anxo tivo todos os xoguetes que quera aínda que ao principio todo era moi divertido, o raír á súa ningún quería xogar con el. Os primeiros días non lle importaba, pero co paso do tempo decatouse do moito que botábase menos ó seus omíxer.

Anxo escribiu outra carta a Papá Noel moi arrepentido, pedíndolle mil desculpas e rogánde lle que todo volviera a ser coma antes.

O acordo con Papá Noel revesíntelle por aí aprender unha valiosa lección: valen moito máis os omíxer que todos os xoguetes do mundo!!!!!!

ANTÓN LAMAS BOUZAMAYOR

3ºB

Karel López-Sunry Sánchez

RUDOLF ENFERMA ANTES DO NADAL

Un día antes do Nadal, Papa Noel notou que Rudolf enfermase, porque non comía moito, estaba triste e non podía voar nas practicas de vo. Entón Papa Noel, chamou aos veterinarios e foron rápidos para ver o que lle pasaba. Cando chegaron miráronlle o nariz, a temperatura e fixéronlle unha radiografía; dixeron que tiña terra atascada no estómago e necesitaba un xarape dunhas raíces dunha árbore e entón Papa Noel mandou a seus duendes a por as raíces pero estaba todo nevado e cansáronse moito pero seguían polo rino preferido de Papa Noel ata que chegaron; velárono e preparáronlle o xarape! Rudolf curou e o Nadal foi perfecto.

FIN

3° B

O NADAL DAS LETRAS

Xa chegou Amiguiños un novo Nadal.

Imos celebralo dun xeito especial.

Quero este ano a árbore adornar
dun xeito distinto que vou deseñar.

Poñolle un **F** de festa e fogar que
todos xuntiños imos celebrar.

Agora un **E** para emocionarse e con
e con agasallos imos xogar.

Chega o **L** con moita ledicia
imos crear e sin avaricia.

Despois ben o **I**. Que ilusión!
e vemos xuntos a televisión.

Remata con **Z** e vou azurcir
xuntando as letras vouno conseguir.

Sabedes agora que quero pedir?
quero que o mundo, sexa moi **FELIZ!**

Claudia 3ºB

Nun lonxe rincón do Polo Norte donde acaban as montañas,
hai un camiño escondido entre os grandes pinos, o cal leva
ata unha pequena aldea chamada Hari.

No medio da aldea hai unha fonte mágica de luz que
nunca se apaga, arredor da fonte están as casinhas en
forma de burbón, alí viven os duendes mágicos, que dur-
ante toda a ano traballan facendo os xoguetes de
Nadal para todos os renos do mundo.

Cando se acerca o Nadal os duendes viaxan para estar
cos seus amigos. Cando chegan a xunta deles xogan,
fan os tarefas e divórtense ata que chega a noite e
os renos van dormir. Entón é cando os duendes
aproveitan para poñerlles os agasallos aos renos debaixo
da árbore.

JIMENA 3ºA

Conto do Nadal.

Están a chegar as vacacións de Nadal. ¡Temos que por=
porarmos ben! Hai que pñer a luces no xardín, decorar
a árbore, facer galletas de xenlibre... ¡E moitas cousas máis!
Cousas súas pantallas repletas de interactividade e con
vacacións Nadal, daremos un montón de ideas para pasar
en grande durante estes días de festa.

Nome: Jandro, 3° A.

CONTO DE NADAL

Fai moitos, moitos anos, nunha pequena aldea de Galicia, vivía unha familia que tiña unha nena e dous nenos. A aldea estaba moi lonxe da vila, os nenos nunca foron a ela. Dous días a semana iba un mestre ensináralles a ler a escribir.

Os nenos pesábano moi ben xogando con cousas que eles mesmos facían. Tiñan pelotas feitas con papeis ou trapos a todos con cordeis, facían bancos con paos de madeira e sabían andar moi ben sen caer. A nena facía bonecas coas mazorcas de millo. Pintáballes ollos e boca e peiteáballes o pelo, que sempre era amarelo. Un día chegou a aldea un home cun carro cheo de cousas.

Saíron todos a ver todo o que traía e quedaron coa boca aberta vendo tantas preciosidades; tamén había xoguetes. Os nenos case non podían falar da emoción ao ver os coches e trens de madeira pintados de cores, pelotas que saltaban, bonecas con vestidos preciosos, lapis de

cores, contos...

Os nenos querían de todo, pero seus pais só poideron comprarlles un conto.

O home do carro marchou e os nenos quedaron algo tristes por non poder ter as cousas que eles gustaban.

A noite, cearon e foron para cama.

Na súa habitación había unha ventá no teito e virón unha estrela moi brillante.

- Papá, mamá, - berraron - hai unha estrela moi brillante no ceo!

- É a estrela que guía aos Reis esta noite, díxolles o pai.

- Quenes son os Reis?

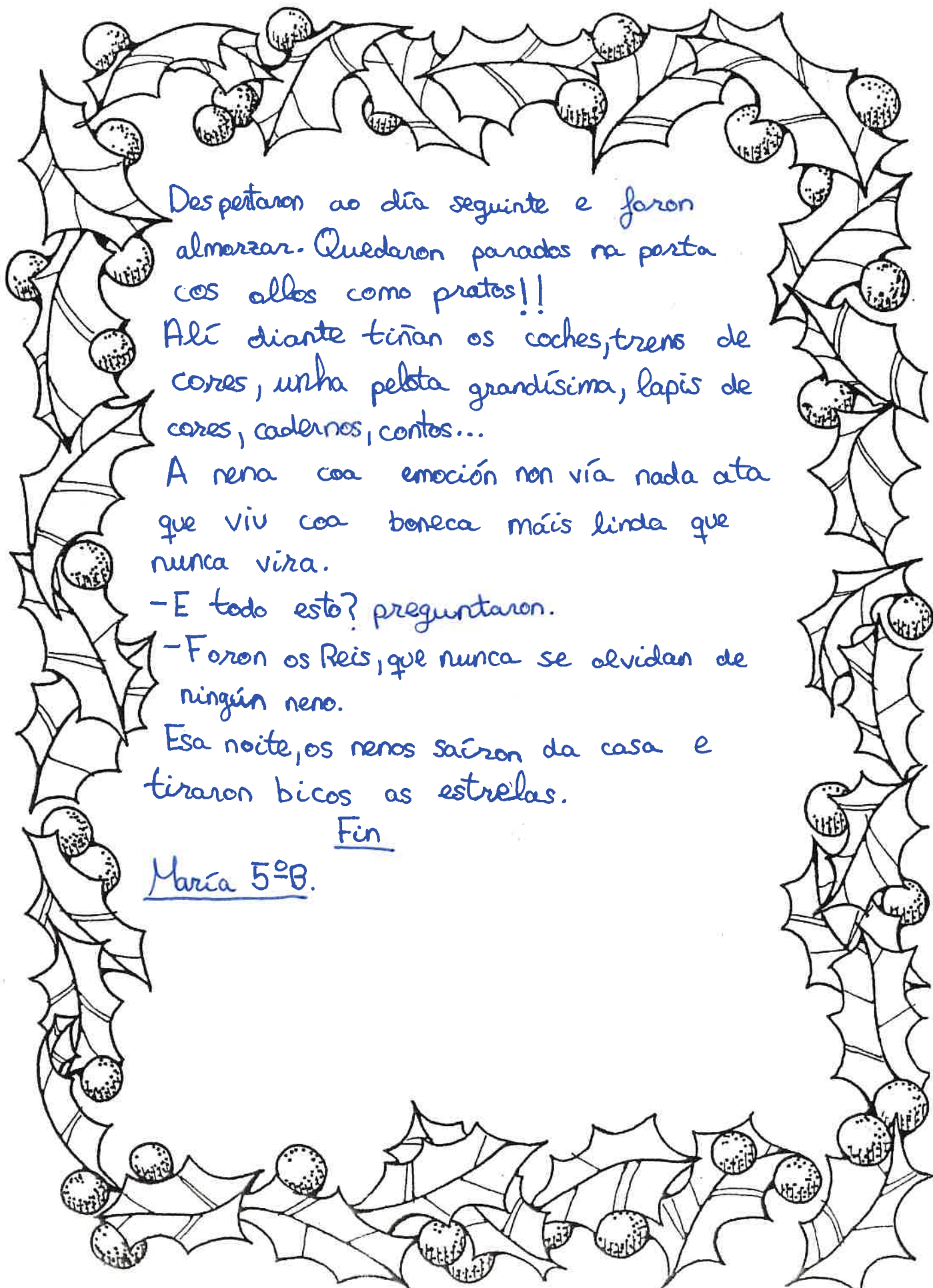
- Son os que levan xoguetes esta noite aos nenos.

- A nosotros tamén?

- Non ereo, dixo o pai porque a nosa casa está apartada do seu camiño.

Os nenos durmíronse e soñaron con coches, trens, pelotas e bonecas.

Despertaron ao día seguinte e foron almorzar. Quedaron parados na pasta cos ollos como pratos!!

Alí diante tiñan os coches, trens de cores, unha pelota grandísima, lapis de cores, cadernos, contos...

A rena coa emoción non vía nada ata que viu coa boneca máis linda que nunca vira.

-E todo isto? preguntaron.

-Foron os Reis, que nunca se olvidan de ningún neno.

Esa noite, os nenos saíron da casa e tiraron bicos as estrelas.

Fin

María 5ºB.

CONTTO DO NADAL

Como cada ano en Nadal todos os nenos e nenas empezan a mirar e pedir agasallos, todos queren algún xogueto. Todos empezan a portarse ben. Nesta época todos os nenos e nenas piden un premio polo seu bo comportamento.

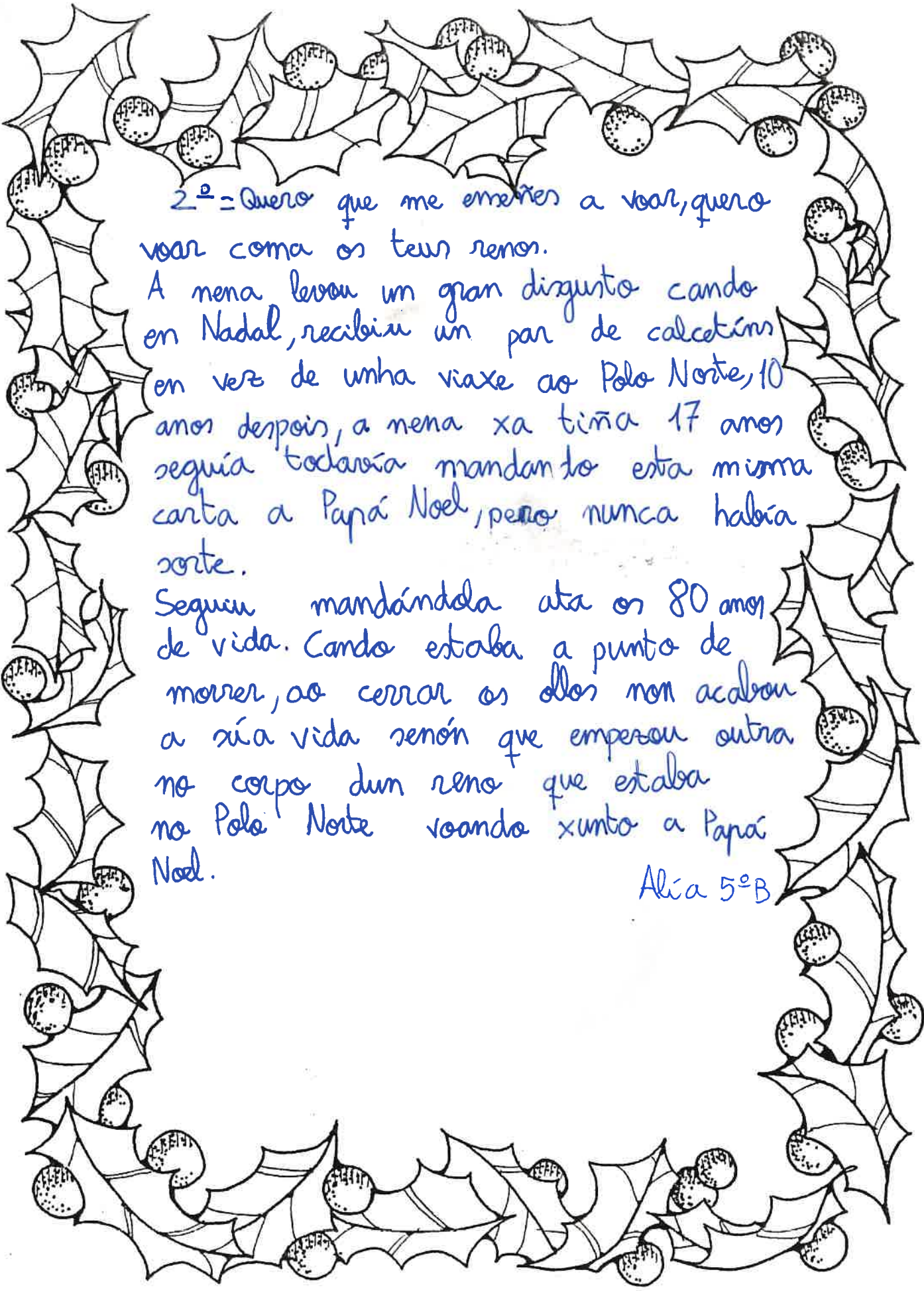
Fai algúns anos, nesta mesma época todos os os nenos e nenas piden algo, unha nena empezou a escribir a súa carta a Papá Noel:

"Querido Papá Noel":

Este ano portei-me moi ben, mellor cos demais anos. Espero que teñas en conta isto que os acabo dicíndoche, porque xa sei que quero para o Nadal. Xa mirei todas as revistas de xoguetos e buscando xoguetos que me gustasen, pero non atopei nada. De todas maneiras teño dous desexos para que me poidas conceder.

1º = Gustaríame pasar as vacacións contigo e coñecerte.

2.ª = Quero que me ensines a voar, quero voar coma os teus renos.

A nena levou un gran disgusto cando en Nadal, recibiu un par de calcetíns en vez de unha viaxe ao Polo Norte, 10 anos despois, a nena xa tiña 17 anos seguía todavía mandando esta mesma carta a Papá Noel, pero nunca había sorte.

Seguen mandándola ata os 80 anos de vida. Cando estaba a punto de morrer, ao cerrar os ollos non acabou a súa vida senón que empezou outra no corpo dun reno que estaba no Polo Norte voando xunto a Papá Noel.

Alia 5^oB

UN CONTO DE NADAL

• Nunha casa moi humilde vivía unha parella moi pobre. Tiñan dous fillos chamados Corven e Belicia.

-Mamá, papá-dixeron o día de Nadal- queremos unha árbore de Nadal-

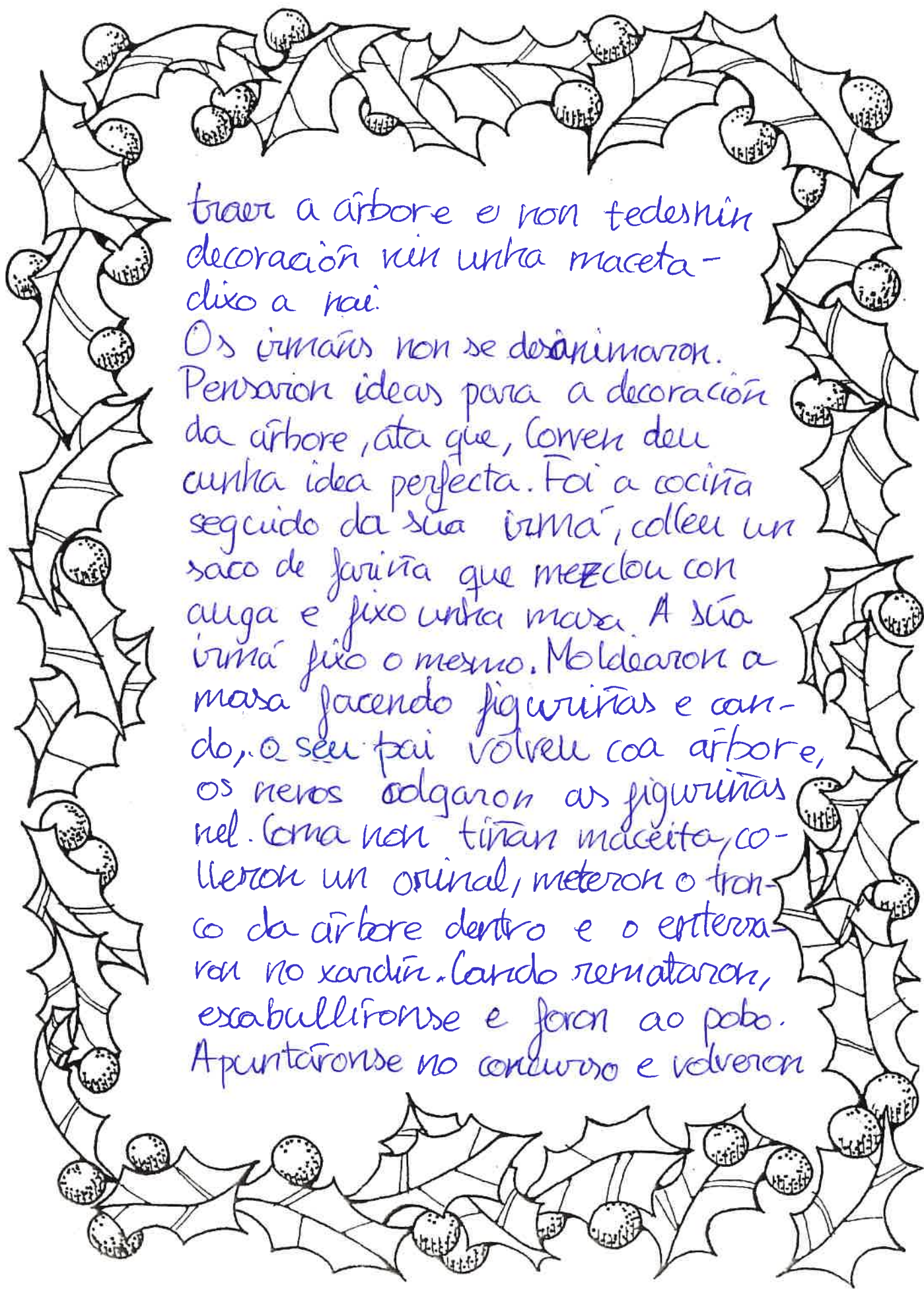
-Pero meus fillos, non temos suficiente diñeiro para compralo-dixo a súa nai.

-Teño unha idea-exclamou o pai- irei ao bosque e talaréi unha árbore de Nadal-

E o pai, morto de frío, foi en busca dunha árbore coa súa machada mentres os renos foron ao pobo a dar un paseo. Cando volveron a súa casa dixéronlle a súa nai que descubriran un concurso de árbores de Nadal e que querían participar.

-Non vades participar. Voso pai ten que

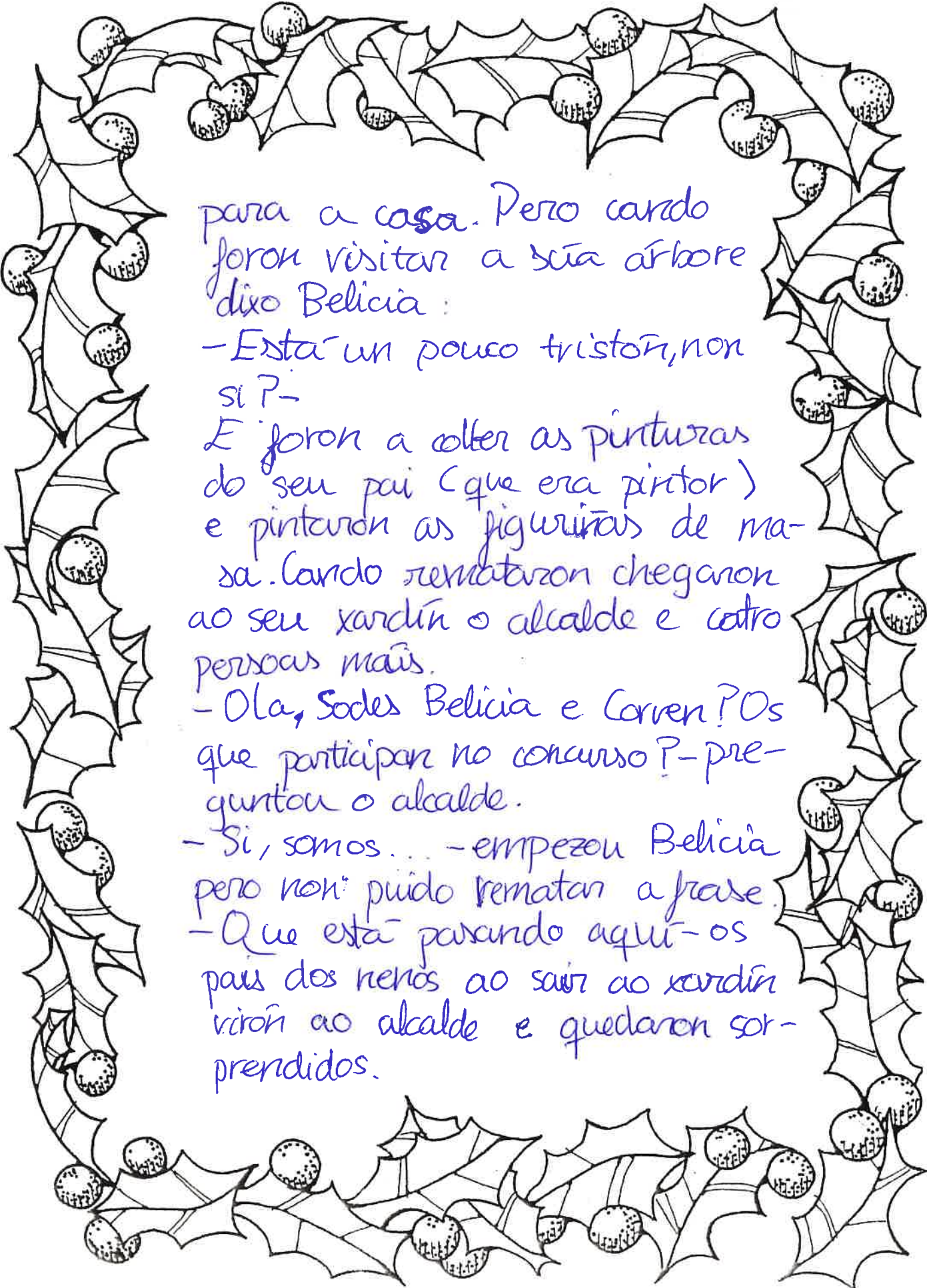

trouer a árbore e non tedesnin
decoración nin unha maceta -
dixo a nai.

Os irmáns non se desanimaron.
Pensaron ideas para a decoración
da árbore, ata que, Conven deu
cunha idea perfecta. Foi a cocíña
seguido da súa irmá, colleu un
saco de farinha que mezclou con
auga e fixo unha masa. A súa
irmá fixo o mesmo. Moldearon a
masa facendo figuríñas e can-
do, o seu pai volveu coa árbore,
os netos colgaron as figuríñas
nel. Como non tiñan maceta, co-
lleiron un osinal, meteron o tron-
co da árbore dentro e o enterra-
ron no xardiñ. Cando remataron,
escabullíronse e foron ao pobo.
Apuntáronse no concurso e volveron

para a casa. Pero cando
foron visitar a súa árbore
dixo Belicia:

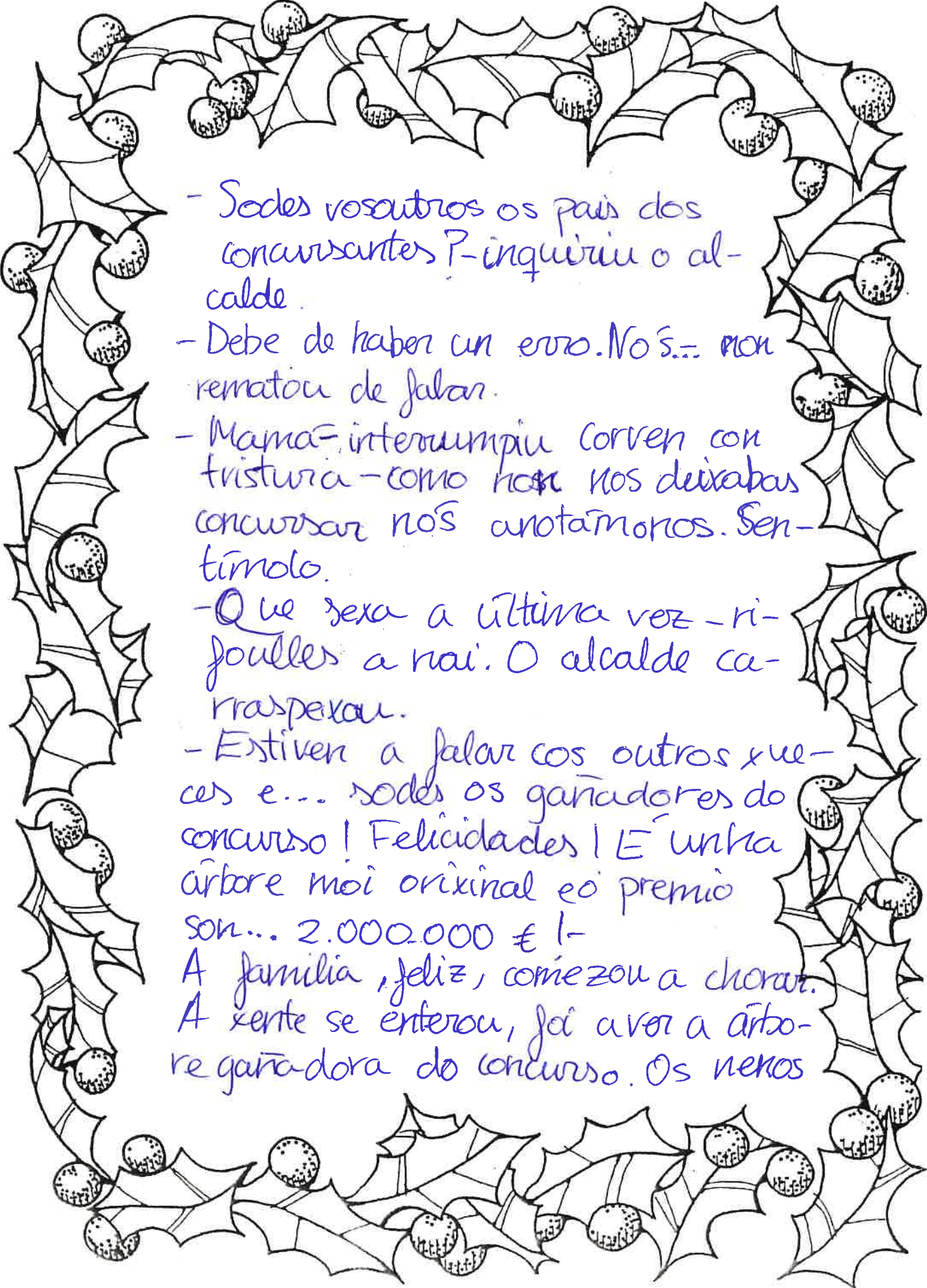
-Está un pouco triston, non
si?-

E foron a colter as pinturas
do seu pai (que era pintor)
e pintaron as figurinas de ma-
sa. Cando remataron chegaron
ao seu xardín o alcalde e catro
persoas máis.

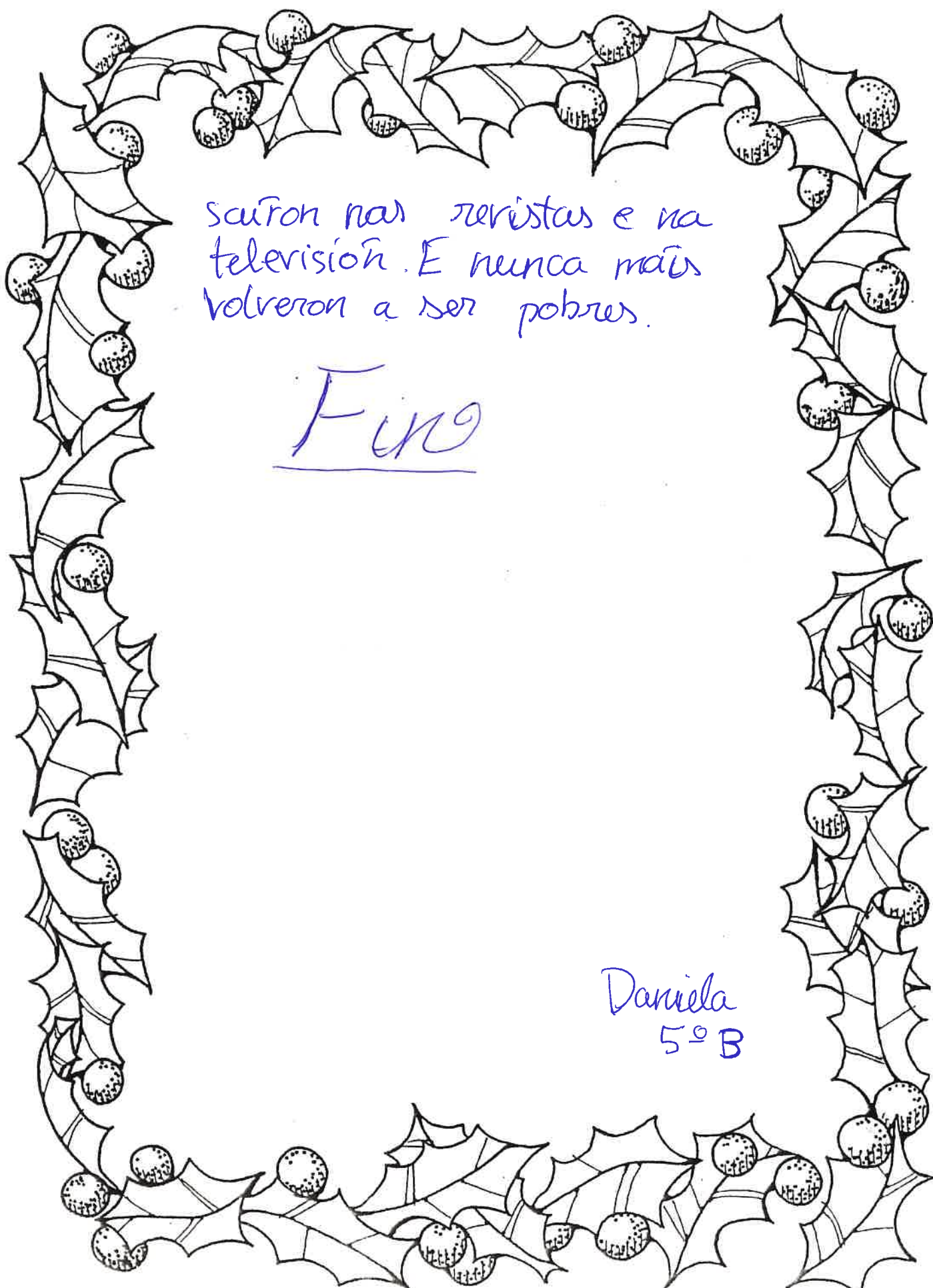
-Ola, soades Belicia e Corren? Os
que participan no concurso? -pre-
guntou o alcalde.

-Si, somos... -empezou Belicia
pero non puido rematar a frase.

-Que está pasando aquí - os
pais dos nenos ao saír ao xardín
viron ao alcalde e quedaron sor-
prendidos.

-
- Sedes vos outros os pais dos concursantes ?- inquiriu o alcalde.
  - Debe de haber un erro. No s... non rematou de falar.
  - Mama- interrompiu Corren con tristura - como non nos deixabas concursar no s anotamos. Sentímolo.
  - Que sexa a última vez - ri-foulles a nai. O alcalde carraspeou.
  - Estiven a falar cos outros xueces e... sedes os gañadores do concurso ! Felicidade ! É unha árbore moi orixinal e o premio son... 2.000.000 € !
  - A familia, feliz, comezou a chorar. A xente se enterou, foi a ver a árbore gañadora do concurso. Os nenos

sañon nas revistas e na
televisión. E nunca máis
volvieron a ser pobres.

Fino

Daniela
5º B

CONTO DE NADAL

Juan e Felipe eran dous nenos que vivían na mesma aldea. Felipe era moi rico e Juan procedía dunha familia moi pobre. A Felipe, regalábeulle moitas cousas e, un día regaláronlle un tren que se movía so. A Juan pareceuille unha cousa máxica e, púxose a traballar para que cando chegasen os Reis Magos lle trouxeron o mesmo xoguete, pero... Non puido mercar papel para enviarlle a carta. Así que cando chegaron os Reis, como sempre, para el non houbo nada. A súa coraxe foi tan fonda que deixou de falarlle a Felipe. Este pouco a pouco foino olvidando. Pasaron moitos anos e un día polo Nadal Felipe e Juan volvéronse a atopar. Onde?

No taen! Juan fixérase
maquinista e Felipe colexía
dunha viaxe de negocios. Cando
Felipe viu a Juan decidiu
achegarse a saudalo. Juan
avergoñado pediulle perdón
e volveron ser amigos para
sempre.

FIN

Eduardo 5ºB